

Bitiş

– Mikdadi · 10 Haziran 2017

Bitiş

Üstüme çöken ağır müzmin bir yorgunluk var
Kalkmak istemiyorum, pasif bir durgunluk var
Elim kolum tutmuyor bende bir kırgınlık var
Şu dünyaya sırt döndüm bıktım, çalışmıyorum
Kendimle barışığım artık çelişmiyorum

Henüz başaramadım yorgunluğu yenmeyi
İstemem de tez elden tahta ata binmeyi
Çünkü o at beyinsiz bilmez geri dönmeyi
Azrail'den kaçamam ama buluşmuyorum
Ölüm var biliyorum ona alışmıyorum..

Bazı şeyler berdevam takip ediyor bizi
Dünkü yaralarımın hem sızısı hem izi
Gönlümde fırtınalar, volkanlar dizi, dizi
Bazı dertlerim var ki asla bölüşmüyorum
Ancak çaktırıyorum zira gülüşmüyorum....

Şu Mikdadî bir alem, özde yufka yürekli
Gönülle ara sıra bir hasbıhal gerekli
Adım, adım mezara gidiyorum sürekli
Doğduğum günden beri yeni oluşmuyorum
Batan balık yan gider daha gelişmiyorum...

Ozan Mikdadî